

registrere de oplysninger, der følger med en anmeldelse efter denne lov.

Til § 8.

Som udgangspunkt gælder loven ikke for eksportvarer. Når der dog åbnes mulighed for, at ministeren kan anvende bestemmelserne også på varer til eksport, hænger det sammen med, at der evt. til opfyldelse af internationale aftaler kan vise sig behov herfor.

Regler, som vil blive udstedt i medfør af § 23 om opbevaring af farlige stoffer og produkter, agtes udvidet til også at omfatte de her nævnte stoffer og produkter.

Nye stoffer til eksport skal anmeldes efter lovforslagets kapitel 3. Dette hænger sammen med, at der ved fremstilling af stoffer – uanset om de er beregnet til hjemmemarkedet eller til eksport – vil være visse arbejdsmiljømæssige hensyn, som naturligt bør varetages ved denne lov, skønt det ikke er lovens primære sigte at varetage disse. Det vil ikke være hensigtsmæssigt med en meget skarp skillelinie mellem denne lov og arbejdsmiljøloven, der begge har til formål bl.a. at beskytte menneskets sundhed.

Bestemmelsen i stk. 1, 1. pkt., svarer til levnedsmiddelovens § 8 og § 10, stk. 1, samt til § 4 i lov om genanvendelse af papir og drikkevareemballage samt begrænsning af affald.

Bestemmelsen i stk. 2 fastsætter, at loven ikke gælder for kemiske stoffer og produkter, der enten transporteres eller oplagres som transitgods. For sådanne stoffer og produkter kan der i medfør af anden lovgivning være fastsat bestemmelser. F.eks. er visse oplag af kemikalier omfattet af miljøbeskyttelseslovens kapitel 5.

Til § 9.

I forbindelse med udarbejdelse af bekendtgørelser i medfør af de enkelte bestemmelser, vil miljøministeren høre de berørte parter. Således vil man høre landsdækkende interesseorganisationer, f.eks. Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Landbrugsrådet, De samvirkende danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Dansk Erhvervsgartnerforening, Danmarks Naturfredningsforening, Forbrugerrådet, NOAH, Grosserer-societetet og Kommunernes Landsforening. Herudover vil det være naturligt at inddrage de brancheorganisationer og evt. faglige organisationer, som vil blive berørt. Med formuleringen »arbejdsmarkedets parter« er der tænkt på arbejdsgiver-, arbej-

der- og funktionærorganisationer som angivet i arbejdsmiljølovens § 67, bl.a. Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger, afsnit VI og VII, vil et udvalg med repræsentanter for arbejdsministeriet og miljøministeriet bl.a. få til opgave at koordinere regeludarbejdelsen.

Herudover vil de implicerede statslige myndigheder blive hørt.

Til kapitel 2.

Til § 10.

Bestemmelsen findes ikke i den gældende lovgivning.

I stk. 1 og stk. 2 foreslås en almindelig agtpåivenheds- og orienteringsforpligtelse for alle, der har med kemiske stoffer og produkter at gøre.

Forpligtelsen påhviler såvel producenter og importører som forhandlere og brugere af kemiske stoffer og produkter.

Forpligtelsen for brugere pålægges ved enhver anvendelse, og der er således ikke tænkt alene på den almindelige forbruger, der f.eks. anvender et rengøringsmiddel, men også på den, der erhvervsmæssigt bruger et kemisk stof eller produkt, som kan påføre andre en risiko.

Lovens bestemmelser griber ikke ind i den ansvarsfordeling mellem arbejdsgiver og arbejdstager, som følger af §§ 15–29 i arbejdsmiljøloven.

Som udgangspunkt er stk. 1 og stk. 2 ikke straf-sanktioneret, men i særligt grove tilfælde vil dog en tilsidesættelse af forpligtelsen efter disse bestemmelser kunne straffes efter § 59, nr. 9.

Formålet med bestemmelserne i stk. 3 er at beskytte forbrugere mod vildledning. Bestemmelsen er sanktioneret med straf, jfr. § 59, nr. 1.

Stk. 3. må ses i sammenhæng med de mærkningskray, ministeren fastsætter med hjemmel i § 22. Bestemmelsen indebærer imidlertid en videregående forpligtelse for sælgeren, idet der ved en bedømmelse af, om der er tale om en vildledning, må tages hensyn til, hvad der på den ene side oplyses om varen, d.v.s. den betegnelse, der anvendes for varen, de mundtlige og skriftlige oplysninger, som gives herom, de tegninger og billeder og den tekst, der er anbragt på varen, i annoncer eller i reklametilbud. På den anden side må der også tages hensyn til, hvad der forties, hvor en oplysning er påkrævet.

Til kapitel 3.